

636. ZLÉ VDÁNÍ

1271.

Z Metylovic. Ž. P. p. 139. Zp. I. 263

Ach, Bo - že, můj Bo - že, co je mi těž zle! NĚmam ja ža - dne - ho, co mne lu - tu - je.
Po - dźcě, můj ta - ci - ěku, zla - ty ho - lu - be - ěku, po - li - tuj - cěž mne.

Ach, Bože, můj Bože,
co je mi těž zle!
NĚmom jo řadneho,
co mne ltuje.
Podzcě, můj taciěku,
zlaty holubeěku,
politujcěž mne.

A taciěek idzě,
dveři odviro,
na svojeho zacja
ruěiěku dviho:
Poěkaj, zacju ostre,
něbij moji dcere,
to je krev moja.

Ach, Bože, můj Bože,
což je mi těž zle!
NĚmom jo řadneho,
co mne ltuje.
Podź, mily bratřićku,
zlaty holubeěku,

politujže mne.

A bratřićek idzě,
dveři odviro,
na svojeho řvagra
ruěiěku dviho:
Poěkaj, řvagře ostre,
něbij moji sestre,
to je krev moja.

A, Bože, můj Bože,
což je mi těž zle!
NĚmom jo řadneho,
co mne ltuje.
Podzcě, mo mamiěko,
sivo holubiěko,
politujcěž mne.

A mamiěka idzě,
dveři odviro,
na svojeho zacja
ruěiěku dviho:

Poěkaj, zacju ostre,
něbij moji dcere,
to je krev moja.

Ach, Bože, můj Bože,
co je mi těž zle!
NĚmom ja řadneho,
co mne ltuje.
Podź, milo sestřićko,
sivo holubiěko,
politujže mne.

A sestřićka idzě,
dveři odviro,
na svojeho řvagra
ruěiěku dviho:
Poěkaj, řvagře ostre,
něbij moje sestre,
to je krev moja.

1272. Z doplňků

Z Lanžhota

Ej, Bože, Bože, co mia muž bije,
keď mňa to řadný nepolutuje.
Dojdite, tatĩěku, sivy sokolĩěku,
polutujte mne.

Tatĩěek ide, dveřa otvĩrĩa,
na pana zeřa ruěiěkũ kylvĩa:
Dobře, zefu, dobře, do devĩtě kože,
neě řa poslũěhĩa.

Ej, Bože, Bože, co mia muž bije,
keď mňa to řadný nepolutuje.
Dojdite, mamiěko, siva holubiěko,
polutujte mne.

Mamiěka ide, dveřa otvĩrĩa,
na pana zeřa ruěiěkũ kylvĩa:
Dobře, zefu, dobře, do devĩtě kože,
neě řa poslũěhĩa.

Ej, Bože, Bože, co mia muž bije,
keď mia řadný nepolutuje.
Dojdi, ty bratřĩěku, sivy sokolĩěku,
polutujže mne.

Bratřĩěek ide; dveřa otvĩrĩa,
na pana řvagra ruěiěkũ kylvĩa:
Ne tak, řvagře, ne tak, budeme sa sekat,
to je sestra mĩa.